

૨૧૫૬૨

કિંગ્ડમ ૨૫/૧૧

કિશ્ન કહાણી

કર્તા કીશ્નપ્રસાદ નાથાલાલભાઈ ભટ્ટ

૬. ભટ્ટની ખડકી (ઢાલીયા)

પ્રાંતિજ

છપાવી પ્રમિદ્ધ કર્તા ગી-પ્રસાદ કેળવણી દવે

કે અકુચ વિદ્યાર્થી ભવન

અમદાવાદ.

1924

કીમત ૦-૨-૦

આશ્રયદાતા

ગુજરાતી કાવ્ય - મગહ

કેશવલાલ પુરુષોત્તમદાસ ચાહાણ (અમદાવાદ)

ભોજીલાલ કૃષ્ણરામ દવે (નાટોલ)

મહીપતરામ ભાઈશંકર શુક્લ (કાઠીયાવાડ)

મથુરદાસ નાથજીભાઈ પરમાર (અમદાવાદ)

કાલીદાસ પુજારામ સીધીયા (પ્રાતિજ)

નગીનદાસ હેમચંદભાઈ દાણી (મેનાસણ)

નાથાલાલ મુલચંદભાઈ દેસાઈ (પ્રાતિજ)

ચંદુલાલ કેશવલાલ શાહ (,)

કીકાભાઈ મણીશંકર ત્રિવેદી (વગમોડા)

ભોજાનાથ ત્રીકમલાલ પડયા (પ્રાતિજ)

સોમાલાલ મણીલાલ ભટ્ટ ()

મીરટા આર શાહ (,)

— ૨૨૨ —

દોહરો

આ પુસ્તકમે જીવી કાલ્યાણ કલ્યાણ મુદા
દર્શાવુ નક્કી નહીં કવિત્વ શક્તિ લગાવ
પુસ્તક વાંચી માહિત અર્થ આપ હજી
જગત શાંત માહિત હવે કરી સઉ હુ

પ્રસન્ન પગલાં હરીવાવ ત્રીકમલાલે ગાયે

વાલ્યાદનુમાન પાસ—અમદાવાદ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

‘ ગજરાતી કૉપીરાઈટ ઝિભાગ ’

અનુક્રમાંક ૧૧૫૬૧ યગાંક

પુસ્તકનુ નામ ડિઝન ૩૨૧૭૧

વિષય ૪ - ૧

મારી સરની--ગગ

જામદા
ગુજરાતી ભાષા

આ તા (૨) તુ ગદે બોળા માગ

મને તા તો તો--૨૬

પાપી (૨) તુ પાપ સહ એ નાપી-મો

પાપ નિતિય મે ધ્યા નખ બોળાયા પારી

આ ત નખી નીત જનોની (૨) મે ભગિયાં દ મળ

વારા- મને

જામ કાંઈ લાભ યોગીને મત્ત તૂચા પારી

મે ગુને ગાયા નાથો (૨) નનગડિયા શત્રુદિદારી-

જન્મ પ્રથા પ વિભુનમ માતૃભુનિ ન માગી

તે જનની મે રિસારી દીલી (૨) નિ જખમ ન જાગી મને

તમ તમાર ક જાણાયા ભડિત કરી ન તારી

તે પ્રભુ નભુ માનજ કરતે (૨) જ જ કષ્ટ ની પારી મને

કમ કોમો કાફ બોળા જે નુ મના બોળ

મત તા પી નખ વશો નિ તો (૨) થજો જ તમ સાર - મને

દેવડે

નિવડ નિવાને માનની ખર તણો અવતાર

નિર્તા ન હોત જામના દુખ મન અપર પાન

નિવડ સહુએ જાન જોતો જગતો માન

કમ તણી નીખ ધાગો થશે અતિ ઉપદાન

કાંઈ કુમપત કર થઈ ઢાઢા મહિ તમે દુન

મત્ય સપ સતોપ તણુ રાખો પકડી મુળ

સુખ મપત સહિ પામશે ભરશે આભથી બાથ

દાન કીચનની નીખ માનશે થશે અત્યંત લાભ

(૨)

વસતલિકા

માન કુટુંબ મચળા દર એકીતે
 સર્વ પ્રકારે સુખ વખત શાંતિ અપે
 દીનાયુને જગત પ્રેમ સપુણ પુરે
 તેની અગ્ગર હુ પ્રભુને ચળે 'પર
 કાંધ લોભ મોહ કુમપને તુટાળી
 સત સુદાર્ય કરના મતિ આપ સાગી
 આ રિચને મડળા મેલમ ગાતિ પુર
 તેની અગ્ગર હુ પ્રભુને ચળે 'પર

શ્લોક.

ગિતિ

મિત્ર પગલા જગમ ૧) મદ અપ મન પુનના
 તેજ મિત્ર મહુ ગણો ૨) નાં પા પુણ ર નજો
 ચતુ (ચતુ ન જો ૩) જમ પને મય રાજી નો
 બન કુત્રમ મડે ૪) રમ રાતિ રતના ૫) ૫

પિતાચ માતાચ માનમ્ય નર
 કુ નાજી સઉજા કરીજા મન
 રાત નથા ચ નેડ મડ નર
 પાળી ચ રમ ચ રયમ જન
 જરી સુક ન જા ચરચ
 રાજી પ રા ચ બારુ લય
 મડિ ગિમ જ મમ ઉગ રાજી
 દ' ૧ તાજી મડ એભુનજ રાજી

(૩)

ગઝલ

અગ્નિ જિંદગી સસ મગની અને માદી
નીપાવા માતૃભુષિન પાઠરી નવશ્રમે ખાલી

દોહડોગ

ખાલી તમે સહિ વાપગ મજન ગાપા રીઝ
ખચ રળી ઓછુ થશે લાભ ઘશે અતીર
તદસ્મતી સહુ સાગા ડગશે પેડા પા
ખાલી જે નડી પેગશે પિંડ તેનો અવતાર

આહ્યાણુ ઘણા ડાહ્યાએ-ગગ

મારી પ્રાનીને ડમળા વમીયા જે
ન ગાવાન રળા ગીયા જે
ની ડમળાન માના આપ્યા જે
ને મહિએ તન રસાયા જે મારી
તેણે કેતુના બાબલા કાપ્યા જે
ને નાગીએ વળા કાપ્યા જે મારી
ને રડ ગળે ચાપ્યા જે
ને મદ ગીતા ગાયા જે મારી
વળાએ આપ્યા લીધી જે
ને કિતી પણુ કેલાની જે
સહિ અન્નયબા જેદા થયાને
ને પુકે રણુ મળડયા જે
વળાએ તેને ખીજની જે
ને તગતજ માણ માગી જે

(૪)

કમળાએ માફી આપી ને
 ને સર્વે ખુશી થયા ને મારી
 ઓગણીમા એકીએ બનાવ બન્યોને
 ને ત્રેસીમા ગવાયો ને મારી
 તેણે છોડરા નથી તજીછોડ્યા ને
 પણ માન અનિશે પામ્યા ને મારી
 તેણે ડગુ નહિ વિકડાયું ને
 ને તમા બુલ પી માગું ને

— ૦ —

ભાય વેણે જન પણ જાય હાલુ (૨)
 હાટને પળાનુ રુ મારુ રેક
 આ પીનાનુ પ્રથમ તેજેનિન્યુ
 ચારી કળતા પણ તેણે ગિખન્યુ રે હાય
 રૂકાય ખીડી ભજા તજે માદ વાગ્યા
 પૈસાન નુ ડગી મીય માગ્યા રે હાય
 હાટન થકી પમાતી થતુ મુસારી
 નાચ અચી વેદની પા ખીમારી રે હાય
 હાટનતા કદે આપણતો કમાયા
 વિશ્વી માવથી પણ દગાયા રે હાય
 તનો હોટનતા દેગયા દાગશો
 તો નહી અમુત્રે જાગો રે હાય

— ૦ —

ગઝલ

પિતા માતા અતિ પ્રેમી પ્રભુડે પ્રાણથી પ્યાન
 અમાન પ્રથન માટે અતિરો દુખ મહેનાન

(૫)

સહ્યા સઠ અતિ કાળા અમેને મુખ દેનાગ
પિતા માતા અતિ પ્રેમી પ્રભુછે પ્રાણથી પ્યાગ
પ્રભુછે અમતણા તેઓ નહિ સમાગમા કોઇ
નહિ ઉપડાગ તણો છોડો ભયેજો કો મરે શોધી
પુજે તમ પિતૃ માતૃ ને પ્રભુ જે મુખ દેનાગ
ધ્રો સહિ અતરે આનંદ તેઓ જે પ્રાણથી પ્યાગ
ઉઠાવે તેમની મેના ખરાડો નાપમી મેના
જતા તણો નહિ જેના તમે ઉપડાગના ક'ણા
તમે જે મુખ દૃષ્ટો તો ભવનમા ધડિના તેડો
પુજે તમ પિતૃ માતૃને પ્રભુ જે મુખ દેનાગ

ગાધીજીનુ ગુજરાત ગણાયે — ગાગ

ગાધીજીનુ અમિમાન અમેને પ્રાનિજન અમિમાન— ૨૬
વળી ગુજરાત માતન માતાન

અનને રાં એ પ જ્ઞાન-અમાન

ગર્ગ ઉપર ગામ વચ્ચુ છે એા- તેા ગામ

અમે તેા નાખુ રમણવી વળણાય-અમેને

ગામમા વળી અપારાનન મુસવમાન ડગી મસજીદ

અગ્રેજી નિનાળા અતે વળી ૭ કે નિ - અમે

ગામની અતે યોગ કુ બ ય ફામ

અતે વળી નાનકુડશ્વ મડાને

અતે અતિ મતોહ થ ન-અમેને

ગા ૨ પાટા, હુમા—ગાગ

આવો મમી આપણે ગા એ મી ૧ ગીત ૭
 ડકીએ કિમગ નાથે મહિ મમી ગરમે માનનાથે
 નરીએ ગોળા કુડાળા સમ્ય એડજ સાયના
 ગાગુ આપણ માયી એડજ મીડી પીતર
 બજા માથે મહિ અમે ગાગુ એડજ માનનાથ
 ત્યાં જાગુ સાથે ગાગુ માયા ગીતજા

— ૦ —

ગઝલ

અગે એવા દર્યા બધુઓ તમારી નાનિત પ્રાગ
 કુવારો નાખતે આજગા અતિ રો દુખ દેનાગ
 મજબુતા નાક પડાયા પળી નાખતી માતા છે
 નથી જતા નથી કુતા તેઓને તો ધિરકારે છે
 નથી લડતા નથી ગાતા તમારી નાનિત મરિ
 નહિ દ બોલતા એ ગમતા અતિ ગાજો વાં છે
 પ્રણામે લગ્ન પ્રમગેમા અતિ ગાજો રો ભુદી
 હશે મહિ આપણી પહેને કાકી માની અને કુ
 વળો નિલજ કુવારો છે નેથી દીપીએ ખોટા
 લગાડા માટુમા કોઈ હશે માગથી પણ મોટા
 નગરે ન થક નક તેવા ધરાણે ર મુકી થાય
 કરા અટકાવ તમે તેને નથી આપનાવુ તે માથે
 પગણે ર મુકીને તો તમાગ આજ દુખી થારો
 નહી બણશે નહિ ખીલશે તમારી કિતિ લુટારો
 નગતો લોક લગ્નએ કરાછો તે વળી કુકો
 કુવારો જાને નમ નખો ત્યજ નિવારેસક દુખો

મુખેથી થતા હોયે તેમાનો કઈ નય તાયો
 મય જ્યા અર્થ ઓછુ હોયે તેમા હિમત નહિ હારો
 ભરો નહિ નર્ડનુ બાથુ તમારી બાગડી દધન
 મદતને છોરો મહારી અગર નાણુ તણી તથને
 નથી કલિત દારમા નથી કે ન્યાય ખીડીમા
 નથી ચોરી ઝીનાળામા ત્યાં જ્યાં વિદ્યમા
 ખાંડ મનુષ્ય સારીયા તમાગ માગ બણારામા
 લમા નમ ભુવની નેશો તેતી આના ન ગીલમા
 કુસ પને રૂપના પીતે તમે મહિ ટાળતે ગાજ
 તબુ અમ જોય મમ દત્તે અમા । પોતે કાજ
 નહીં ગીતનાન કલેડી કવ બિમાન દુઃ સ્વાન
 મના કાન કરામા તમારી ઉન્નતી નજ

દોહડા,

મના તાબા થાય જ મુન્નુ તના બાગ
 મુખી ન થાય વિશ્વમા મરે તપી અણુમોન

સપા સહુએ ચાલવુ મનોપા થાવુ જગ
 મુખ મન એ માનવુ મુનાય કરી મુ

મતી મીનાએ આ હતી મકટ મનુ અતી
 પતી વ્રત મરણુ સાચરી મેલ સમ તીર
 શાળી મીતા આરિશ્વમા નાન દલ પુગ્ગય
 વિગ્યાતી મહિ પામો થાય તબીજ વિદાય

(૮)

પ્રેમ પનિનો સાચી કંવુ ડામ તમામ
ધમ પનિ ત્રતા દાખરી પ્રગાનુત કુ । ડામ

—o—

વનિતા ૫ શબ્દગાન છે જોયી જગ ઉત્તમ
સાવત્રિ મતી સ્ત્રી હતી મત્યવાન રી જન્માત

—o—

સ્ત્રીને સમજા હડ છે પુરુષને હોય જે
જેમા કાઠ રાકા નહિ અન્યાય ન થાયે જે
સુકાર્ય કંવુ મર્મ એ ગમે તેનું નેતર
દુકાર્ય ને અડવું નહિ મને હડ પ્રમાણે હોઈ

—o—

વિદ્યાર્થી વિદ્યાન છે ભવિષ્યનો છે ગય
બળો નહિ અતર મહી લખ્યું નલાટે થાય

—o—

જગ વિનાની માગી માત વિનાનુ માગ
તેમજ સાગ વિશ્વમા જ્ઞાન વિના અનતા

—o—

સ ગીત જી સસારમા લહી જાણે છે મેન્ટ
બીજુ બાગી હીંદી તમે તડ આપી દ્યો ટેન્ટ
વચ્ચા નાચના વચ્ચા વિના સુણો તમ જી સ ગીત
નાચ નયને જોયા વિના સુણો તમ જી સ ગીત

—o—

પાપી ચડાજ જનકાદિઓ પુત્રી પૈસા લઈ
દુખી થઈ કીડા સહે જાયે નકજ મહિ

—o—

(૫)

સુખી થવું આ વિશ્વમા સુકાર્ય કરી તમામ
મહુનો એકજ ધર્મ છે નહિજ થાવું હગમ

—o—

પુત્રી પાપી વેચીને પરણાવે નીજ બાળ
ખર હુલસ તેા થાય છે નહિજ પુત્રીનો બાપ
પુત્રી ખીચારી દાઝીને અશ્રુથી અર્પે શ્રાપ
સત્યાનાશજન્મેતાહરે તને કેમ ન કરડ્યો નાગ
બાળા બાળ લગનથી દુભાય છે અત્યંત
જેથી થાયે હિંદમા ઘેર લાન અનંત
છરપો

તથી નીચ્છતો પ્રેમ કાઠ કાળીન મામી
નથી નીચ્છતો પ્રેમ મ્હેન માશીને ભાભી
નથી નીચ્છતો પ્રેમ તે કોડી જાતિ
નથી નીચ્છતો પ્રેમ બને હો કાળી માધી
દમેશ તણો સહેવાસ છે જેતુ કારણ આજ
અતુર હોય તો ચેતજો હોય જાનજો પાસ
દોહરા

રિવાડી ચલિયાના મિત્ર થતુ તે રંગ
હ વતુગ નતા તમે ભેરી 'તો મજ્જે'
યાચુ હુ મતુ તને ભુજાજ કજો મા
માના મહે એકે થત લિ હોયજો તમ નદ
શીખી ન ચીજને મા થાય 'તડુ ઉચટ
ઉત્તાગ કરા તેહો સાચી ડહુ છુ વાત

પ્રેમ પ્રગટે નવ ચીજને નીચીને આ વાન
સ્ત્રી રહેવાસ બહુ ગાખશે લાખજ થાય અપાર
અ બ્રહ્મચર્ય વ્રતને ટાળશે ફિલ ને તમ સા-
કાંજન કહે વગ્નો તમે લુલ કરી મમ માન
“ અનુભવ આ મિદાનનો કહો ઉપર મે ને
સર્વે સધળો સત્ય છે શકા ન ઉપજે લેસ”

આપ પાપડ વાડીમા પધારજો ---
આપ સુદર બોખે સહિ પધારજો
ટહે લાલ સુદર સુદર બોખે સહિ પધારજો
શ કરદાદાનુ સુદર ધ્યાન છે
મહા રૂપિનુ ત્યા રહેદાણુ છે ડગી
સામે રમશાણુ નુ મોટુ નિશાન છે
લેરીલાલ હવાનુ સુદર ધ્યાન છે
ગામ પ્રાતજનુ એ નાક છે
લેરીલાલ આવોને આમત્રાણુ છે
આ સ્થળ જોયા વિનાનું રંગે
લેરીલાલ પુઠેથી પુણ્ય પન્નામે

દોહરા

સ્વાર્થ ખાતર હુ થયો ધન છોડવા તૈયાર
હેવાલ મમ ગ્રહ તણો કહુ છુ છેલ્લીવાર
શર્મ અતિશય આવતી શોક પ્રગટયોજ અતી-
હીત પોતાનુ સાચવી છોડ્યુ પ્રાતિજ નીર
અમદાવાદજ હુ ગયો લાણુના સ્વાર્થે ડાંગ
સળગી સહુને નમી લળી પાયે મમ તાત

રાજા પોતાની પોળમા ઉત્તર્ય મોડીગ થાઈ
 રે', તેમા હુ ગયો માથે હતા મમ ભાઈ
 આહા પે તા મે કંઘો ગૃહ કેરા મુતીજન
 નલા પછી હુ આ ઘરે રહે ઉત્તર્ય કેરા તન
 તત્રિ ભાઈ દશગ્ધ હતા થયા મમ ને મીત્ર
 હુકમ સગળા જોહતા કંઠે ડામ એડીગ
 રસોઈ ગમભર ત્યા થતી જામ્યો પુણ્ય પ્રેમ
 ઉત્તર્ય સુત સુખે ગહે હોઈ કુશળ ક્ષેમ
 નત્રી નવયા આવીયા ને છે કેવળગમ
 ામ સર ગુણ ભાવીયા ખરેખર તે રામ
 મત્રી ભાઈ ચદુ હતા જ્ઞાન તણા ભાગ
 મર્મ રહ્યા મેવક થઈ લાભ થયાજ અપાર
 શર્મા નથુગમ છે ખોડીંગ તણા દતાર
 ગુણિયત્ત જ્ઞાનિ તેહ છે ઉપકાર કર્યા આપાર
 વર્ષ પછી ગૃહ છોડીયુ લાભ ગ્રાહી ને અપાર
 વર્ણ પ્રેમ સાથીનો સ્નેહી તણો આવાર
 મેટ્રાક થઈ ત્રા ગયા સહ સહિતા સહ ધેર
 ઈન્દુ હુ અતર થકી થાઓ લીલા રહેર
 માકાના મમ સગીએ દર્શાવ્યો પ્રેમ અપાર
 હાર કુલ મને અર્પાયા ને મિષ્ટાન્ન વળી આવાર
 ઈન્દુ હુ અતર થકી પ્રેમ તણી બહુ ભુખ
 વાર્યુ મે ને મેળવ્યુ ને પ્રેમ વળીય અખુટ
 ફોટો લીધો અમતણો મમ મિત્રજ ધાડા સાથ
 ભોગીલાલ, મહાપતરામને નોકર મથુરદાસ

ઢિપગરી બહુ હુ થયો વર્ણન તણો નાહ પાગ
 હરકયાસ મને તો આવતા બદલ ચાય ઘણા ઢિયાટ
 ઉદિચ્ય બહુ માહગ ધરો ઢિર કપલાવ
 મત્રી તત્રી સર્વને ખુશ કરીલો ભાવ
 પુણ્ય અહીંતો તેહ છિ વાલી તમારા હોઇ
 હુઝમ સધળા માનશે ડલેશ ધરોના કોઇ
 મિત્ર મુરબી તમે હુલજ કરશે માફ
 કિશ્ન રહે મેવક થઇ ત્વિ હશે ને સાફ

K. N. Bhatt.

H No 2333

AHMEDABAD

પરમાત્માને નમ

વાંચો અને વંચાવો

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ખુશ ખબર

સુશોભીત સસ્તી અને ટકાઉ છત્રીઓ

કયાથી ખદીદશો ?

ધી ગુજરાત પાટનગર અંબેલા ફેક્ટરીમાં બનતી નુદન સસ્તી અને ટકાઉ છત્રીઓ અમારા ટ્રેડમાર્ક ક્રીયા છાપ નં ૧૦૦૮ ની બેઠ તપાસીને લેરો. બીજા નબરોના ચઢના ઉતરતી નામતની અમારે લા જથ્થાબધ તથા કુટર મગશે એક વખત પધારી બત્રી ડગોડા બહાર ગામના આજુ ઢિપર પુનુ ધ્યાન આપવામાં આવે છે.

બીજુ અમારે ત્યાં દગુઓને સીવવાનો દોર બહુત નીગ નિગે અમાનો તમા બનતા જથ્થાબધ તથા કુટર નીનાન આવે મનશે.

ઠે ધી ગુજરાત પાટનગર અંબેલા ફેક્ટરી

માતીક હરગોવિન્દદાસ માતીરામ મુ બધવાલા

કાલુપુર બધારાના બાચા પાસ—અમદાવાદ.

વાંચો ખીમ્મામા મુકો મિત્રોને વચાવો

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ઉમદા

ખુશ ખબર

અમારે ત્યાં શુદ્ધ માત્ર આંખળાનું તેલ
તેમજ સ્વદેશી લક્ષ્મી છાપનું મુદીયું કક
ખનાવી વેચવામા આવે છે. તો અમારી
દુકાને એકવાર પધારી ખામી કરગોડ.

જયાનથ તથા છુલક વેચનાર તથા નાનાર

ચીરનકાલ ચીકમજાત પરમાર

૩ સીદ્ધ ૮ મુખ્ય અમદાવાદ.

